RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 224.313 van 9 juli 2013
in de zaak A. 207.486/X-15.301.

In zake : 1. Tonny DEMUYTERE
2. Steven VANDENABEELE
3. Stefaan DECRAENE
4. Nico RIGOLLE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marleen Ryelandt
kantoor houdend te 8000 BRUGGE
Oostendesteenweg 267
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen
2. het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Yves François
kantoor houdend te 8790 WAREGEM
Eertbruggestraat 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 27 december 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 28 juni 2012 van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende de definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (PRUP) “afbakening kleinstedelijk gebied Waregem en delen van het buitengebied (Waregem, Anzegem, Wielsbeke)” evenals van het besluit van 16 oktober 2012 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport tot goedkeuring van dat provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, beide wat “meer bepaald het deelRUP Blauwpoort” betreft.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 mei 2013.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marleen Ryelandt, die verschijnt voor de verzoekende partijen, adjunct-adviseur Pieter Dewulf, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Yves François, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Het op 28 juni 2012 definitief vastgestelde en op 16 oktober 2012 goedgekeurde PRUP omvat naast het vastleggen van de afbakeningslijn van het kleinstedelijk gebied Waregem, onder meer het deelplan“Blauwpoort”. Dit

deelplan situeert zich ten zuiden van het stadscentrum van Waregem, aan het op- en afrittencomplex van de E17.

Volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan Kortrijk is dit deelgebied ingekleurd als landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het betrokken deelplan van het PRUP beoogt die bestemming te wijzigen naar gemengd regionaal bedrijventerrein voor het meest oostelijke deel (dichtst bij de op- en afrit) en zone voor landbouw voor het meest westelijke deel. Tussen die delen in zouden de (zonevreemde) woningen langs de Kleithoekstraat in een zone voor wonen worden ondergebracht, met een groenbuffer ten opzichte van de nieuwe bedrijvenzone.

3.2. Voor het PRUP wordt een plan-MER opgemaakt, dat door de dienst Mer wordt goedgekeurd op 17 maart 2011.

Het ontwerp van PRUP wordt door de provincieraad van West-Vlaanderen voorlopig vastgesteld bij besluit van 6 oktober 2011.

Gedurende het openbaar onderzoek over het ontwerp worden in totaal 934 bezwaarschriften ingediend. Ook de verzoekers behoren tot de bezwaarindieners.

De Procoro van de provincie West-Vlaanderen verleent op 15 maart 2012 advies. De commissie adviseert bij meerderheid om het deelplan “Blauwpoort” niet in aanmerking te nemen om reden dat “in eerste instantie moet gewerkt worden aan reconversie van bestaande (leegstaande) bedrijven en sites als het ruimtelijk verantwoordbaar is en haalbaar”, en omdat er moet “gezocht worden in de verdere uitbreiding van het zuidelijk regionaal bedrijventerrein (Vijverdam-Brabantstraat) of buiten Waregem”. In het advies wordt ook een “minderheidsstandpunt” van de commissieleden weergegeven, waarin er onder meer op gewezen wordt dat de behoefte aan bedrijventerreinen niet louter via reconversie kan opgevangen worden, dat er geen alternatieve locatie voorhanden is en dat een uitbreiding van het bedrijventerrein “Vijverdam” in het plan-MER werd uitgesloten.

De deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen stelt ten behoeve van de provincieraad een nota op, waarin onder meer voor het

deelplan “Blauwpoort” van het PRUP wordt voorgesteld het minderheidsstandpunt van de Procoro te volgen.

Het voorstel volgend, gaat de provincieraad van West-Vlaanderen bij besluit van 28 juni 2012 over tot de definitieve vaststelling van het PRUP “afbakening kleinstedelijk gebied Waregem en delen van het buitengebied (Waregem, Anzegem, Wielsbeke)”, met inbegrip van het deelplan “Blauwpoort”.

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport keurt het PRUP goed bij besluit van 16 oktober 2012.

IV. Ontvankelijkheid

Exceptie

4. Tweede verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen, omdat zij ten gevolge van het bestreden besluit geen nadeel ondervinden.

Beoordeling

5. Zoals hierna, sub nrs. 20 en 21, wordt aangenomen, dreigt eerste verzoeker ten gevolge van de bestreden beslissingen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te lijden. Hieruit volgt dat de exceptie alleszins wat hem betreft, grond mist.

Wat de overige verzoekers betreft, zijn een beoordeling van en een uitspraak over hun belang niet nodig voor de berechting van de voorliggende vordering tot schorsing.

V. Grondvoorwaarden voor een schorsing

6. Krachtens artikel 17 §2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing

worden overgegaan, onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden, en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

VI. Schorsingsvoorwaarde van een ernstig middel

Standpunt van de partijen

7. In het verzoekschrift wordt een eerste middel afgeleid uit: "schending van artikel […] 4.1.4., § 1, artikel 4.1.7., artikelen 4.2.7, § 1 en § 2 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid (DABM) en van de formele en materiële, motiveringsplicht, schending van art. 4.2.5, § 1 DABM, schending van artikel 4.2.8., §§ 1 en 2 DABM, schending van art. 7 van het planMER besluit, alsook van de artikelen 3 t/m 15 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieueffectrapportage over de plannen en programma's en de artikelen 3 t/m 10 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor voor milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan".

Aangevoerd wordt onder meer dat de behoefte aan bijkomende bedrijventrerreinen en ruimte voor bedrijvigheid in het plan-MER onvoldoende is onderzocht, niettegenstaande door tal van bezwaarindieners, evenals door de cel Mer, hierover opmerkingen zijn gemaakt. Verzoekers zijn van mening dat de behoefte aan ruimte voor bedrijvigheid niet verder werd uitgewerkt of gemotiveerd in het plan-MER. Het plan-MER voldoet derhalve niet aan de vereisten en bepalingen van het DABM; de intrinsieke degelijkheid van het plan-MER, zoals door de cel Mer goedgekeurd, wordt betwist.

Ook doen verzoekers gelden dat het negatief advies van de Procoro dat meer in het bijzonder gebaseerd was op het ontbreken van behoefte aan bijkomende bedrijventerreinen, onvoldoende beantwoord werd door de motiveringsnota van de deputatie: "De Deputatie heeft hier op zeer summiere, algemene en niet afdoende wijze gemotiveerd". Er is niet gespecificeerd of gemotiveerd op welke behoefteraming de deputatie zich baseert, waaruit het

uitgebreid locatieonderzoek is gebleken en welke effecten bepalend zijn om een uitbreiding van het zuidelijk regionaal bedrijventerrein ter hoogte van Vijverdam niet in aanmerking te nemen.

8. In een tweede middel, afgeleid uit "schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, als daar zijn het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, tevens schending van de materiële motiveringsplicht", zetten verzoekers uiteen dat de Procoro geadviseerd heeft het regionaal bedrijventerrein "Blauwpoort" niet in aanmerking te nemen, maar dat toch de deputatie het minderheidsstandpunt van de Procoro tot het hare heeft gemaakt. Zij heeft zich daarbij, in haar bijkomende motivering, beperkt tot algemeenheden nopens de taken van de provincie en een vage verwijzing naar het plan-MER, "zonder te specifieren welke conclusies dienen te worden weerhouden, dan wel aan de basis liggen van de bijkomende motivering". De motivering inzake de behoefteraming voor Waregem is "in feite onjuist, aangezien zelfs niet meegedeeld wordt en gespecifieerd op basis van welke gegevens en studies de behoefteraming dan wel is gebeurd, mede in acht genomen het feit dat in het bezwaar van eerste verzoeker werd opgemerkt dat de behoefteraming die is gebeurd in het planMER zich steunt op voorbijgestreefde cijfers".

9. Eerste verwerende partij reageert in de nota als volgt:

> "Verzoekende partij gaat volledig voorbij aan het feit dat er vanuit het RSV een taak voor de provincies is weggelegd om een aanbod aan bedrijvigheid te voorzien binnen de kleinstedelijke gebieden. Daarenboven is er een behoefte die niet louter door reconversie kan opgevangen worden. Er dient bovendien op gewezen dat een mogelijke uitbreiding van het zuidelijk regionaal bedrijventerrein ter hoogte van Vijverdam in de plan-MER werd uitgesloten. Op vandaag wordt reeds op verschillende sites in de regio en in Waregem ingezet op reconversie. Om een verder aanbod (ijzeren voorraad) te kunnen garanderen is er evenwel nood aan bijkomend industriegebied. Hierbij dient er op gewezen te worden dat ook de vraag naar ruimte voor regionale bedrijven in het buitengebied dient opgevangen binnen de stedelijke gebieden en dat hier aldus een taak is weggelegd voor het kleinstedelijk gebied Waregem. Gelet op het gegeven dat geen andere locaties in aanmerking kwamen dient deze taak op de site Blauwpoort waargemaakt".

10. Tweede verwerende partij antwoordt dat uit p. 18 van het MER-rapport moet worden opgemaakt dat de overheid cijfermatig aantoont dat er in Waregem wel degelijk een behoefte aan bijkomende industriegrond is: “De cijfers zijn wat ze zijn”. Daarenboven blijft het een opportuniteitsbeslissing van de overheid om de bestemming van een gebied vast te leggen.

Het is voorts niet, aldus nog tweede verwerende partij, omdat de deputatie zich aansluit bij een minderheidsstandpunt binnen de Procoro dat dit minderheidsstandpunt onjuist of niet pertinent zou zijn:

> “Op grond van opportuniteitsredenen komt de overheid tot het besluit dat er in Waregem best een nieuw regionaal bedrijventerrein gerealiseerd wordt om te voldoen aan de aangetoonde behoefte daartoe (blz. 18 MER-rapport). Met dit nieuw regionaal bedrijventerrein zijn niet alle noden opgelost, ook de reconversie van bestaande sites is inderdaad belangrijk, maar wel niet voldoende.
>
> Het is inderdaad de taak van de Provincie om onder meer industriegebieden af te bakenen. In deze procedure heeft de Provincie van die bevoegdheid gebruik gemaakt. Het betreft een opportuniteitsbeoordeling die niet kennelijk onredelijk is en waarbij nogmaals moet onderlijnd worden die ook geen enkele eigenaar binnen het gebied aanvecht!
>
> Op blz. 136 van de toelichtingnota wordt een pertinente motivering gegeven waarom deze locatie voor een regionaal bedrijventerrein aangesneden wordt”.

Beoordeling

11. In de nota voor publieke consultatie over het voorgenomen plan-MER, wordt de behoefte aan bijkomende bedrijventerreinen als volgt beargumenteerd:

> “De behoefte aan bijkomende oppervlakte bedrijventerrein voor de periode 2008-2017 werd op twee manieren bepaald:
>
> - Op basis van de evolutie van de verkoop van industriegronden >> ca. 82 ha regionaal+ ca. 13 ha lokaal bedrijventerrein;
> - Door extrapolatie van de taakstelling inzake bedrijventerreinen voor de periode 1994-2007 uit het PRS >> ca. 70 ha regionaal + ca. 10,5ha lokaal bedrijventerrein.
>
> Het beschikbaar aanbod aan bedrijventerreinoppervlakte bedroeg op 1/1/2008 minder dan 50ha (ca. 3,5 ha vrije percelen, ca. 32,5 ha interne reserves van bedrijven en ca. 12,5 ha nog te ontwikkelen bedrijventerrein). Voorts werd in de periode 1994-2007 ca. 20 ha industriegebied herbestemd

naar andere functies (vnl. wonen). Rekening houdend met de kans op realisatie van de nog beschikbare oppervlakte bedrijventerrein wordt de behoefte aan bijkomende oppervlakte regionaal bedrijventerrein voor 2008-2017 geschat op 40 à 60 ha. Voor lokale bedrijventerreinen gaat het om ca. 6 ha".

Na raadpleging hieromtrent door de dienst Mer hebben 21 instanties - administraties, overheidsinstellingen en openbare besturen - een advies uitgebracht. De relevant geachte adviezen zijn verwerkt in de 23 juni 2010 gedateerde richtlijnen van de dienst Mer voor het plan-MER voor het PRUP "Afbakening Kleinstedelijk Gebied Waregem". Wat de verantwoording van het PRUP betreft, wordt in de richtlijnen vermeld:

"Een verantwoording van het plan is grotendeels terug te vinden in de NPC. Deze verantwoording zou nog herhaald moeten worden in het plan-MER en een verduidelijking zou toegevoegd moeten worden i.v.m. de behoefte aan bijkomende oppervlakte bedrijventerreinen. De behoefte aan bijkomende oppervlakte regionaal en lokaal bedrijventerrein wordt in de NPC bepaald en ingeschat op 40 à 60ha regionaal bedrijventerrein en ongeveer 6ha lokaal bedrijventerrein. In het plan-MER dient zeer duidelijk beschreven te worden hoe men tot deze cijfers komt. In één van de adviezen wordt geargumenteerd dat er nog heel wat bedrijfsvastgoed/industriezones beschikbaar zijn in de omgeving en wordt de behoefte aan bijkomend industrieterrein derhalve in vraag gesteld. Dit advies werd bezorgd aan de initiatiefnemer en in het plan-MER zou dan ook een gemotiveerd antwoord gegeven moeten worden op dit advies".

12. In het plan-MER (p. 18) is ter zake het volgende te lezen:

"De behoefte aan bijkomende netto-oppervlakte bedrijventerrein voor de periode 2008-2017 werd in de afbakeningsstudie op twee manieren bepaald:

- Op basis van de evolutie van de verkoop van industriegronden in Waregem over de periode 1977-2006 » 42 à 82 ha regionaal en 6 à 13 ha lokaal bedrijventerrein;
- Door extrapolatie van de taakstelling inzake bedrijventerreinen voor de periode 1994-2007 uit het PRS (105 ha)» ca. 70 ha regionaal + ca. 10,5 ha lokaal bedrijventerrein.

Voorts werd in de periode 1994-2007 ca. 20 ha industriegebied herbestemd naar andere functies (vnl. wonen) zonder dat dit elders gecompenseerd werd.

Het beschikbaar aanbod aan bedrijventerreinoppervlakte bedroeg op 1/1/2008 minder dan 50 ha: ca. 3,5 ha vrije percelen, ca. 32,5 ha interne reserves van bedrijven en ca. 12,5 ha bestemd maar nog te ontwikkelen bedrijventerrein. Rekening houdend met de realisatiekans van deze

terreinen binnen de periode 2008-2017 wordt het inzetbaar bestaand aanbod geschat op 22,7 ha regionaal en 5,5 ha lokaal bedrijventerrein.

Confrontatie tussen de totale behoefte en aanbod levert een restbehoefte aan oppervlakte bedrijventerrein voor 2008-2017 op van 40 à 60 ha. Voor lokale bedrijven.gaat het om 6 ha".

Met andere woorden lijkt er geen enkele verduidelijking toegevoegd in verband met de behoefte aan bijkomende oppervlakte bedrijventerreinen, is er geen enkele beschrijving, laat staan nog een "zeer duidelijke" beschrijving van de wijze waarop tot de betrokken cijfers is gekomen, en is er op het eerste gezicht geen gemotiveerd antwoord gegeven op het advies waarin werd geargumenteerd dat er nog heel wat bedrijfsvastgoed/industriezones beschikbaar zijn in de omgeving en dat er reden is de behoefte aan bijkomend industrieterrein te betwijfelen.

Het belet niet dat de dienst Mer toch het plan-MER op 17 maart 2011 heeft goedgekeurd na het overeenkomstig het DABM getoetst te hebben aan de voormelde richtlijnen. Voor die houding lijkt op het eerste gezicht geen passende verantwoording te bestaan.

Het eerste middel is in de besproken mate ernstig.

13. In hun bezwaarschriften naar aanleiding van het openbaar onderzoek over het ontwerp van PRUP betwistten verzoekers onder meer de nood aan ruimte voor bedrijvigheid in Waregem. Zo noemt eerste verzoeker (stukken 12 en 13 van verzoekers) die nood "een foutieve, of minstens onvoldoende onderbouwde en daardoor tendentieuze premisse":

"• Een extrapolatie van de evolutie de verkoop van industriegronden : Hierbij moet rekening gehouden worden met het fenomeen dat aanbod vraag kan genereren, door bedrijven van buiten Waregem of buiten de regio aan te trekken. Waregem is hierdoor één van de meest geïndustrialiseerde steden van de regio geworden. Een lineaire extrapolatie houdt geen rekening met de resterende draagkracht, noch met de groeivertraging in de economie noch met de voortschrijdende tertialisering van de economie.
• Een extrapolatie vanuit het PRS 1994-2007. Ook in dit structuurplan, dat trouwens in herziening is, werd de ruimtebehoefte bepaald grotendeels gebaseerd op een rondvraag bij belanghebbende gemeentebesturen en industriegroepen, en niet op basis van gedegen wetenschappelijke geografisch onderzoek. Het lijkt ons trouwens

vreemd om te verwijzen naar een oud PRS terwijl het nieuwe in een vergevorderde staat van ontwerp is".

14. In zijn advies van 15 maart 2012 raadt de Procoro, met meerderheid van stemmen, aan om het regionaal bedrijventerrein "Blauwpoort" niet in aanmerking te nemen. Geoordeeld wordt dat in eerste instantie gewerkt moet worden aan reconversie van bestaande (leegstaande) bedrijven en sites als het ruimtelijk verantwoordbaar is en haalbaar. Indien er nood is aan bijkomende ruimte voor regionale bedrijvigheid dan moet er, volgens het advies, gezocht worden in de verdere uitbreiding van het zuidelijk regionaal bedrijventerrein (Vijverdam-Brabantstraat) of buiten Waregem.

Een minderheid van de Procoroleden is het daar niet mee eens:

"[hij] stelt dat een duidelijke en gemotiveerde behoefteberaming werd opgemaakt in het kader van de visievorming voor de afbakening van het kleinstedelijk gebied Waregem en die werd opgenomen in de toelichtingsnota van het voorliggend PRUP. Daarenboven is het de taak van de provincie om conform het RSV in de kleinstedelijke gebieden een aanbodbeleid te voeren voor bedrijvigheid. Op vandaag wordt reeds op verschillende sites in de regio en in Waregem ingezet op reconversie. Om een verder aanbod (ijzeren voorraad) te kunnen garanderen is er evenwel nood aan bijkomend industriegebied. Hierbij dient er op gewezen te worden dat ook de vraag naar ruimte voor regionale bedrijven in het buitengebied dient opgevangen [te] worden binnen de stedelijke gebieden en dat hier aldus een taak is weggelegd voor het kleinstedelijk gebied Waregem. Gelet op het gegeven dat geen andere locaties in aanmerking kwamen dient de provincie deze taak op de site Blauwpoort waar te maken".

In haar motiveringsnota naar aanleiding van de behandeling van de adviezen, bezwaren en opmerkingen van het openbaar onderzoek over het ontwerp PRUP, stelt de deputatie voor om het minderheidsstandpunt van de Procoro te volgen wat het deelRUP "Blauwpoort" betreft. In een "bijkomende motivering" zegt zij nog de volgende zaken te willen "aankaarten":

"Vooreerst wenst de deputatie er op te wijzen dat er vanuit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen een taak voor de provincies is weggelegd om een aanbod aan bedrijvigheid te voorzien binnen de kleinstedelijke gebieden. Het is dus expliciet de taak van de provincies om een aanbodbeleid te realiseren binnen de kleinstedelijke gebieden.

Daarnaast werd voor Waregem een behoefteraming opgemaakt en blijkt dat deze behoefte niet enkel kan opgevangen worden via reconversie, optimaal benutten van onbebouwde gronden en inzetten op brownfields.

Tenslotte werd in het proces van de afbakening van het kleinstedelijk gebied Waregem een uitgebreid locatieonderzoek gevoerd naar de geschikte locaties voor een nieuw, of uitbreiding van een bestaand bedrijventerrein. Een grote uitbreiding van het zuidelijk regionaal bedrijventerrein ter hoogte van Vijverdam werd echter uitgesloten via de de plan-MER. Uit dit MilieuEffectenRapport bleek dat een verdere ontwikkeling van bedrijvigheid aldaar niet mogelijk was vanwege landschappelijke en erfgoedwaarden.

Ook de site Blauwpoort werd conform de decretale vereisten volledig en grondig onderzocht in het kader van de milieueffectenrapportage. Hieruit bleek dat mits enkele randvoorwaarden (buffering, mobiliteit,...) deze zone wel geschikt bleek voor de ontwikkeling van een regionaal bedrijventerrein.

Deze planMER werd objectief opgemaakt door een extern studiebureau en goedgekeurd door de bevoegde diensten van de Vlaamse overheid. Vlaamse overheid".

Het plan wordt uiteindelijk conform het voorstel van de deputatie vastgesteld. Wat het deelplan "Blauwpoort" betreft, overweegt de Vlaamse minister in het goedkeuringsbesluit dat het de taakstelling regionale bedrijvigheid (mee) realiseert.

15. Het advies van de Procoro mag dan niet bindend zijn, het is wel een rechtens relevant gegeven, waaraan de vaststellende overheid niet zomaar voorbij mag gaan. Zij dient het bij haar besluitvorming te betrekken en, ingeval zij van het advies afwijkt, daartoe over voldoende deugdelijke redenen te beschikken.

Te dezen komen de redenen om het advies van de Procoro niet te volgen erop neer dat het, gelet op het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, een taak is voor de provincies om in een aanbod aan bedrijvigheid te voorzien, dat er een behoefte is aan bedrijventerreinen die niet anders kan worden opgevangen, en dat de site "Blauwpoort", in tegenstelling tot andere, daar wel geschikt voor is.

De eerste en de derde reden lijken niet wezenlijk ter zake te doen. Volgens de Procoro moet in eerste instantie werk worden gemaakt van het hergebruik van leegstaande of onderbenutte terreinen, in plaats van het zoeken naar nieuwe bijkomende industriegronden. Niet betwist wordt dus, door de Procoro, dat er een aanbodbeleid voor regionale bedrijvigheid moet worden uitgevoerd; alleen dient het volgens haar de richting van reconversie uit te gaan. Dat, voorts, de site "Blauwpoort" meer geschikt is dan andere, vertoont alleen

relevantie in zoverre de nood aan nieuwe bedrijventerreinen genoeg vaststaat, wat volgens de Procoro niet zo is.

Blijft het argument van de behoefte aan bedrijventerreinen. Waar precies in de toelichtingsnota een "duidelijke en gemotiveerde behoefteberaming" te vinden zou zijn, zoals in het minderheidsstandpunt van de Procoro wordt beweerd, wordt door de verwerende partijen niet aangewezen en is evenmin spontaan duidelijk. Ook de bijkomende motivering van deputatie bevat geen informatie die zou uitwijzen dat er een behoefte bestaat waaraan niet louter door reconversie kan worden tegemoet gekomen. Verzoekers vragen zich derhalve op het eerste gezicht terecht af: "op welke behoefteraming de Deputatie zich baseert, welke cijfers en waaruit deze cijfers werden gedistilleerd"?

16. Het tweede middel komt ernstig voor.

VII. Schorsingvoorwaarde van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

17. Naar eerste verzoeker uiteenzet, woont hij in de Kleithoekstraat 34 te Waregem. De Kleithoekstraat paalt aan het beheersingsgebied van het deelRUP "Blauwpoort"; zijn woning kijkt uit over het gebied waar het bedrijventerrein "Blauwpoort" zal worden ingeplant. Door die inplanting verliest hij het uitzicht op een aantrekkelijk open landschap. Die belangrijke aantasting van het uitzicht zal een aantasting van de leefkwaliteit betekenen. Hij riskeert ook geluidshinder, toenemend verkeer, wateroverlast en geur- en stofhinder. Die nadelen zijn ernstig en kunnen niet worden hersteld.

18. Eerste verwerende partij werpt tegen dat eerste verzoeker zich beperkt tot algemeenheden en geen concrete en precieze gegevens bijbrengt. Wat het verkeersaspect betreft, meent eerste verwerende partij dat het een louter hypothetische conclusie is als zou een bijkomend bedrijventerrein bijkomend verkeer genereren dat de mobiliteit in de omgeving zal belasten.

19. Volgens tweede verwerende partij is eerste verzoeker zonder het vereiste persoonlijk en actueel belang omdat hij geen eigenaar is van een onroerend goed dat binnen het beheersingsgebied van het bestreden besluit valt. Niet het PRUP zal, naar het oordeel van tweede verwerende partij, het uitzicht doen verdwijnen, maar de later af te geven stedenbouwkundige en milieuvergunningen. Ten andere is het "aantrekkelijk open landschap" zeer relatief: eerste verzoekende partij kijkt uit op de E17 evenals het achterliggend bestaande industriegebied; zijn uitzicht zal niet substantieel veranderen; door de aanleg van een belangrijke bufferzone zal hij zelfs "een aangenamer 'groen zicht' hebben". De mogelijke waterlast wordt niet aannemelijk gemaakt en uit het MER-rapport blijkt dat er geen significante negatieve wijzigingen in de luchtemissies te verwachten zijn.

Beoordeling

20. Het wordt niet betwist dat eerste verzoeker vlak aan de rand van het beheersingsgebied van deelRUP "Blauwpoort" woont. Zoals uit zijn stukken 11 (foto's) kan worden opgemaakt, geniet hij op vandaag, kijkend vanuit zijn woning in de richting van het geplande bedrijventerrein, inderdaad een uitzicht op een vrij "aantrekkelijk open landschap", niet op "een autostrade en grote bedrijfsgebouwen".

Eerder dan dat er reden toe is om met tweede verwerende partij aan te nemen dat dit uitzicht te relativeren is, moet worden vastgesteld dat tweede verwerende partij het ten onrechte tracht te minimaliseren. Dat het uitzicht door de komst van het regionale bedrijventerrein "niet substantieel" zou veranderen, is ongeloofwaardig. En dat het uitzicht van eerste verzoeker zelfs nog erop zou vooruitgaan, doordat hij in de toekomst op een bufferzone mag aankijken, neigt zelfs naar het groteske. Het bevestigt juist de vrees en het nadeel van eerste verzoeker dat zijn uitzicht, en daarmee zijn leefkwaliteit, in belangrijke mate dreigen te worden aangetast.

Ook het argument dat dit nadeel onvoldoende rechtstreeks uit de bestreden besluiten voortvloeit, kan niet overtuigen. Immers vinden de later te

verlenen stedenbouwkundige en milieuvergunningen hun noodzakelijke, juridische grondslag in het aangevochten plan.

21. Reeds op grond van het voorgaande wordt aangenomen dat eerste verzoeker ten gevolge van de vaststelling van het deelplan "Blauwpoort" een moeilijk te herstellen ernstig nadeel riskeert te lijden. Die vaststelling volstaat om, wat hem betreft, ook de tweede grondvoorwaarde voor een schorsing vervuld te achten.

In de gegeven omstandigheden mag het, met het oog op de hierna uit te spreken schorsing, buiten beschouwing blijven of aan die tweede voorwaarde eveneens voldaan is in hoofde van de andere verzoekers.

BESLISSING

1. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 28 juni 2012 van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende de definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (PRUP) "afbakening kleinstedelijk gebied Waregem en delen van het buitengebied (Waregem, Anzegem, Wielsbeke)" en van het goedkeuringsbesluit van 16 oktober 2012 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, in zoverre ze het deelRUP "Blauwpoort" betreffen.

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het tweede gedeeltelijk geschorste besluit.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen juli 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

	Johan Lust,	kamervoorzitter,
	Pierre Lefranc,	staatsraad,
	Jan Clement,	staatsraad,

bijgestaan door

	Astrid Truyens,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Astrid Truyens **Johan Lust**